

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/113/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2711205604
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2711205604.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s. so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi: I. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom XXX XX I., štátny občan SR, t.č. na neznámom mieste, zastúpenom súdom ustanovenou opatrovníčkou: C. J., zamestnankyňa Okresného súdu I., o zaplatenie 591,68 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 479,40 € s 9 % úrokom z omeškania ročne od 7.8.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 21,71 € a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným Okresnému súdu Skalica dňa 17.8.2011 domáhal toho, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 591,68 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 7.8.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania z titulu neuhradenia ceny za poskytnuté služby vo výške 491,68 € a zmluvnej pokuty vo výške 100 €. Návrh odôvodnil tým, že uzavrel s odporcom dňa 26.11.2009 Zmluvu č. O ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle zmluvy vypožičal navrhovateľ odporcovi SIM kartu, ktorá umožnila odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Navrhovateľ pri uzavretí Dodatku k zmluve č. O odpredal odporcovi mobilný telefón značky I. L za kúpnu cenu 1 euro. Tým, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie 14.12.2009-14.7.2010, porušil zmluvné povinnosti a v zmysle dodatku k zmluve časť následky neplnenia si zmluvných povinností je povinný zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 100 eur. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 23.7.2010 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote a následne v zmysle článku 4 všeobecných podmienok ukončil platnosť zmluvy. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania z celkovej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami v článku 11, v bode 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 7.8.2010.

Navrhovateľ podaním zo dňa 27.12.2012 pred prvým pojednávaním vzal svoj návrh čiastočne späť, a to o časť zmluvnej pokuty v sume 26 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 26 eur od 7.8.2010 do zaplatenia. Súd uznesením č.k. 3C/113/2012-71 zo dňa 9.1.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.2.2013 konanie čiastočne a to o sumu 26 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 26 eur od 7.8.2010 do zaplatenia zastavil.

Navrhovateľ súčasne v podaní zo dňa 27.12.2012 zmenil svoj návrh tak, že namiesto zmluvnej pokuty sa domáha náhrady škody voči odporcovi, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie a to vo výške 74 eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciou cenou (výsledná cena), t.z. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tým, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ požiadal o zmenu návrhu z dôvodu, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka Rozsudkom Krajského súdu v Prešove so sp. zn. 6Co/91/2011, a teda v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka bol navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky.

Súd o návrhu na zmenu rozhodol uznesením č.k. 3C/113/2012-74 zo dňa 9.1.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.2.2013, kde ju pripustil takto: „Pripúšťa sa zmena právnej kvalifikácie o sumu 74,- € s prísl. tak, že sa mení právna kvalifikácia zmluvnej pokuty na právnu kvalifikáciu náhrady škody.“

V zostávajúcej časti navrhovateľ na návrhu trval.

Odporca, ani jeho opatrovníčka sa k návrhu vo veci samej nevyjadřili.

Vo veci sa jednalo o drobný spor, pretože žalovaná suma nepresahovala výšku 1000,-eur (§ 200ea ods. 1 O.s.p.: Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor) a súd podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vec rozhodol bez prítomnosti nepredvolaných účastníkov bez nariadenia ústneho pojednávania, pričom miesto, čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli OS Skalica najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku vo veci účastníkov.

Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o pripojení č. O zo dňa 26.11.2009, Dodatkom k zmluve o pripojení č. O zo dňa 26.11.2009, pokusom o pokonávku zo dňa 23.7.2010, faktúrami č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. a zistil tento skutkový stav veci:

Zmluvou o pripojení č. O. zo dňa 26.11.2009 mal súd preukázané, že navrhovateľ a odporca sa dohodli, že navrhovateľ poskytne odporcovi účastnícky program Volania všetkým 100+Víkend-Nonstop zdarma k typu telefónu I..

K zmluve bol predložený Dodatok zo dňa 26.11.2009, ktorého predmetom bola dohoda strán na aktivácii účastníckeho programu Volania všetkým 100+Víkend-Nonstop zdarma a o predaji mobilného zariadenia I. E. L za kúpnu cenu 1 euro. V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. a) dodatku sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku zotrvá v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom podľa zmluvy v znení dodatkov ako účastník služieb poskytovaných mu navrhovateľom prostredníctvom SIM karty a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať, a to v súlade s jeho záväzkami a zároveň neuskutoční žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy alebo dodatkov pred uplynutím doby viazanosti, bez ohľadu na skutočné právne následky uvedeného úkonu. V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. c) dodatku sa odporca taktiež zaviazal, že sa nedopustí takého konania, alebo nedá svojím konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany účastníka, ku ktorým sa zaviazal v dodatku alebo v zmluve, alebo na základe ktorého by bol navrhovateľ oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb. V zmysle čl. 2, ods. 2.3

písm. d) dodatku sa odporca zaviazal, že bude mať na SIM karte aktivovaný taký účastnícky program (resp. taký variant účastníckeho programu) alebo takú kombináciu účastníckych programov v bode 2.2 písmene b) uvedených kategórií služieb, že nedôjde k porušeniu záväzku Účastníka uvedeného v bode 2.2 tohto článku. V článku 2 v bode 2.1 dodatku je uvedené, že účastník je povinný zaplatiť podniku kúpnu cenu telefónu vo výške uvedenej v čl. 1 bode 1.5, ďalej je povinný zaplatiť kúpnu cenu a poplatok na základe faktúry vystavenej podnikom v lehote uvedenej vo faktúre, inak do 15 dní od vystavenia faktúry. V prípade, že podnik o to účastníka požiada, je tento povinný zaplatiť celú kúpnu cenu telefónu s DPH alebo poplatok v hotovosti na predajnom mieste.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.7.2010 súd zistil, že ňou navrhovateľ fakturoval odporcovi poplatok za poistenie faktúr v sume 1 euro, faktúra bola splatná dňa 28.7.2010.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.6.2010 súd zistil, že navrhovateľ ňou fakturoval odporcovi poplatok za poistenie faktúr v sume 1 euro, faktúra bola splatná dňa 28.6.2010.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.5.2010 súd zistil, že navrhovateľ ňou fakturoval odporcovi poplatok za poistenie faktúr v sume 1 euro, faktúra bola splatná dňa 28.5.2010.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.4.2010 súd zistil, že navrhovateľ ňou fakturoval odporcovi poplatok za poistenie faktúr v sume 1 euro, faktúra bola splatná dňa 28.4.2010.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.3.2010 súd zistil, že navrhovateľ ňou fakturoval odporcovi poplatok za poistenie faktúr v sume 1 euro, faktúra bola splatná dňa 28.3.2010.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.2.2010 súd zistil, že navrhovateľ ňou fakturoval odporcovi za poskytnuté služby sumu 229,13 eur, v nej bol zahrnutý poplatok za odpojenie 3,95 eur, faktúra bola splatná dňa 28.2.2010.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.2.2010 súd zistil, že ňou navrhovateľ fakturoval odporcovi poplatok za poistenie faktúr v sume 1 euro a poplatok za upomienku 1,33 eur, faktúra bola splatná dňa 28.2.2010.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.1.2010 súd zistil, že navrhovateľ ňou fakturoval odporcovi za obdobie 10.1.2010-9.2.2010 za poskytnuté služby sumu 157,26 eur, faktúra bola splatná dňa 28.1.2010.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.1.2010 súd zistil, že navrhovateľ ňou fakturoval odporcovi poplatok za poistenie faktúr v sume 1 euro, faktúra bola splatná dňa 28.1.2010.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.12.2009 súd zistil, že navrhovateľ ňou fakturoval odporcovi za obdobie 26.11.2009-9.1.2010 za poskytnuté služby sumu 96,96 eur, faktúra bola splatná dňa 28.12.2009.

Vo Všeobecných podmienkach poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. účinných od 1.10.2006sa v článku 17, bod 17.5 sa zmluvné strany dohodli, že vzťahy medzi účastníkmi konania, ktoré nie sú upravené v zmluve alebo všeobecných podmienkach, sa riadia ustanoveniami zákona o elektronických komunikáciách, a ak v ňom nie sú upravené, riadia sa ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Z listu navrhovateľa zo dňa 23.7.2010 označeného ako pokus o pokonávku mal súd preukázané, že navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie pohľadávky vo výške 591,68 eur za poskytnuté elektronické komunikačné služby a za zmluvnú pokutu. Odporca zásielku neprevzal v odbernej lehote.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení do 31.3.2010 (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona o elektronických komunikáciách účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka platného v znení do 28.2.2010 (ďalej len „Občiansky zákonník“) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky omeškania; ak nie je podľa tohto zákona povinní platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení do 31.3.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh bol podaný dôvodne, a to v časti priznanej rozsudkom za poskytnuté telekomunikačné služby a čiastočne u príslušenstva pohľadávky (úroku z omeškania). Súd mal zmluvou o pripojení preukázané, že táto má podstatné náležitosti, vyžadované zákonom o elektronických komunikáciách a posúdil ju ako platne uzatvorenú, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, lebo z postavenia účastníkov je zrejmé, že navrhovateľ je v nej dodávateľom podľa § 52 ods. 3 OZ, t.j. je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a odporca je fyzickou osobou podľa § 52 ods. 4 OZ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uzavretej zmluvy má navrhovateľ ako veriteľ voči odporcovi ako dlžníkovi pohľadávku, pretože v konaní bolo preukázané, že navrhovateľ v prospech odporcu plnil tým, že podľa predmetu svojej podnikateľskej činnosti poskytol odporcovi elektronické komunikačné služby, za ktoré sa odporca zaviazal v zmluve a dodatku k zmluve zaplatiť odplatu. Súd, prejednávajúc vec sporovú, v ktorej bolo povinnosťou účastníkov tvrdiť určité právne skutočnosti a tieto v konaní preukázať, mal za preukázané tvrdenia navrhovateľa, že zo zmluvy o pripojení navrhovateľ plnil, poskytol odporcovi SIM kartu a umožnil mu využívať svoje telekomunikačné služby.

Ako bolo spomínané vyššie súd na návrh navrhovateľa konanie čiastočne o sumu 26 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 26 eur od 7.8.2010 do zaplatenia zastavil. V zostávajúcej časti navrhovateľ na návrhu trval. Po zmene petitu sa už navrhovateľ nedomáhal uhradenia zmluvnej pokuty v sume 74 eur, ale domáhal sa uhradenia čiastky 74 eur titulom náhrady škody a súčasne trval na zaplatení čiastky 491,68 eur titulom neuhradených faktúr za telekomunikačné služby spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 565,68 eur od 7.8.2010 do zaplatenia.

Navrhovateľ žiadal okrem úhrady za poskytnuté a neuhradené telekomunikačné služby aj náhradu škody vo výške 74 eur s úrokom z omeškania. Navrhovateľ vo svojom podaní zo dňa 27.12.2012 a zo dňa 27.6.2013 tvrdil, že sa domáha náhrady škody voči odporcovi, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie a to vo výške 74 eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciou cenou (výsledná cena), t.z. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tým, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Medzi účastníkmi sa jedná o občianskoprávny vzťah, ktorý súd z titulu nároku na škodu posudzoval podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka. Podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka, týkajúceho sa zodpovednosti za škodu predpokladom vzniku občianskoprávnej zodpovednosti sú protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie a pre vznik zodpovednosti za škodu musia byť splnené všetky uvedené predpoklady. Ak chýba čo i jeden z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná.

Vo vzťahu k porušeniu právnej povinnosti navrhovateľ uvádzal, že odporca porušil záväzok vyplývajúci zo zmluvy a z Dodatku k zmluve o pripojení a to zotrvať v zmluvnom vzťahu a platiť riadne a včas cenu za poskytované služby. Navrhovateľ bližšie nerozlišil, ktorú z uvedených dvoch povinností odporca porušil, či povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu alebo povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby resp. oboje. Sám navrhovateľ stanovil vo VP do čl. 4, bod 4.1. ustanovenie, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a platnosť zmluvy zaniká po a) dohodou zmluvných strán b) odstúpením od

zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, a.s. d) smrťou účastníka alebo podľa 4.2. dohodou o dni skončenia zmluvy, ak zmluva alebo jej dodatok neustanovujú inak. V konaní súd nemal za preukázané alebo vyvrátené, že medzi navrhovateľom a odporcom existovala v rámci zmluvnej voľnosti strán iná dohoda o trvaní zmluvy, že zmluva o pripojení s odporcom bola uzavretá na dobu neurčitú a nezanikla žiadnym zo spôsobov, uvedených v čl. 4, 4.1 VP, pričom ak by došlo k zániku zmluvy, vyžadovala by sa podľa § 40 ods. 2 OZ pre platnosť právneho úkonu písomná forma a v konaní navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno k tomu, že zmluva v priebehu 24 mesiacov zanikla. Odpojenie odporcu z telekomunikačnej siete súd nepovažuje za právny dôvod skončenia zmluvy a nie je uvedený ani ako dôvod v čl. 4 VP. Súd z týchto zistení vyvodil, že odporca neporušil dobu viazanosti a nemohol sa tak dopustiť nedodržania záväzku zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Čo sa týka skutkového tvrdenia navrhovateľa, že okrem doby viazanosti mal odporca porušiť svoj záväzok platiť za služby riadne a včas, súd tu poukazuje na formuláciu bodu 2.5. Dodatku, že okamihom porušenia povinností účastníka (odporcu) tam uvedeným spôsobom má navrhovateľovi vzniknúť právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, vyložil ho súd podľa slovného znenia vo význame, že ide o zmluvnú pokutu podľa čl. 2, 2.5., stanovenej za nedodržanie doby viazanosti, tiež za nezaplatenie splatnej ceny za služby a tak, že je naviazané na uplatnenie navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody za porušenie zmluvnej povinnosti druhej strany záväzkového vzťahu a súd ho nespájal s náhradou škody, ktorá je právne upravená v ustanovení § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože zmluvná pokuta má podľa § 544 OZ zabezpečovací charakter záväzku a má tak iný právny význam, odlišný od všeobecnoprávnej úpravy škody a jej náhrady. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorého v spore o zaplatenie nároku z ním tvrdenej vzniknutej škody, ktorú mal spôsobiť odporca, neunesol dôkazné bremeno na svoje tvrdenie, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov, nebolo preukázané, žeby zmluva zákonným spôsobom ku dňu vyhlásenia rozsudku zanikla a nesplnenie povinnosti odporcu platiť riadne a včas nemožno považovať za taký protiprávny úkon, z ktorého by navrhovateľovi vznikla škoda, ktorá mala vzniknúť podľa tvrdení navrhovateľa ako rozdiel medzi spotrebiteľskou (trhovou cenou) a dohodnutou cenou medzi účastníkmi za mobilný telefón vo výške 74 eur. Nebol tak splnený jeden z predpokladov vzniku škody, a to protiprávny úkon škodcu voči poškodenému.

Navrhovateľ spája škodu, ktorá sa chápe ako ujma, vzniknutá v majetkovej sfére poškodeného a je vyjadriteľná peniazmi a škoda (majetková ujma) je nimi napravitelná poskytnutím takéhoto majetkového plnenia. Vznik škody a jej výšku navrhovateľ odvodil od rozdielu spotrebiteľskej (trhovej ceny) a akciovej, zľavenej ceny. Súd má za to, že za škodu nemožno považovať, ak navrhovateľ v rámci svojej marketingovej politiky predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Je len samozrejmé, že aj z dôvodu predpokladaného zisku v podobe pravidelných mesačných platieb za poskytované služby po dobu viazanosti urobil navrhovateľ rozhodnutie, výsledkom ktorého bola ním vyjadrená vôľa v kúpnej zmluve odpredať odporcovi mobilný telefón so zľavou. Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú odporcovi pri kúpe mobilného telefónu poskytol nemožno považovať za následok porušenia povinnosti odporcu platiť navrhovateľovi za poskytované služby, ale len ako následok vôle navrhovateľa vyjadrenej v kúpnej zmluve v rámci jeho zmluvnej voľnosti. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu nemôže byť následkom navrhovateľom tvrdeného, ale navrhovateľom nepreukázaného protiprávneho úkonu odporcu, ale je výsledkom dohody medzi navrhovateľom a odporcom o cene hnutelnej veci, ktorá bola predmetom prevodu vlastníctva. V prípade účastníkov došlo k platnému uzavretiu zmluvy a dodatku k nej patriacemu, ktorých predmetom prevodu vlastníctva bola hnutelná vec, konkrétne mobilný telefón, išlo o dvojstranný právny úkon pozostávajúci z návrhu (oferty) a prijatia návrhu (akceptácie), spočívajúci vo vzájomných a obsahovo zhodných prejavoch vôle dvoch strán, na základe ktorého predávajúcemu (navrhovateľovi) vznikla povinnosť predmet kúpy kupujúcemu (odporcovi) odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Prejav vôle strán ohľadom mobilného telefónu bol zhodný o predmete kúpy a kúpnej cene, ktorá je podstatnou náležitosťou kúpnej zmluvy a dohoda účastníkov o cene je zrejماً z čl. 1.1.2 Dodatku. Odporca nadobudol mobilný telefón do svojho vlastníctva na základe kúpnej zmluvy ho prevzatím (§ 133 ods. 1 OZ) a v konaní nebola tvrdená a ani zistená žiadna výhrada vlastníctva v zmysle § 601 OZ. Vyhlásenie účastníka (odporcu), že si je vedomý bežnej maloobchodnej ceny bez zľavy zo spotrebiteľskej ceny má iba deklaratórny charakter a neobsahuje žiadny záväzok odporcu v prípade porušenia akejkoľvek jeho povinnosti zo zmluvných vzťahov s navrhovateľom uhradiť navrhovateľovi škodu a súd nezistil, žeby zo zmluvy, z Dodatku alebo VP vyplývala povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi doplatok kúpnej ceny mobilného telefónu. Súd nemá v konaní preukázané, že

došlo k zmenšeniu majetku navrhovateľa v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytované služby počas celej doby viazanosti, ale len na základe jeho slobodnej a vážnej vôle vyjadrenej v kúpnej zmluve.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že boli splnené zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, ako ani výšku uplatnenej škody, súd jeho návrh v časti sumy 74 eur zamietol. Ak nebolo priznané právo na náhradu škody v žalovanej výške, nevznikol navrhovateľovi ani nárok na zaplatenie úroku z omeškania z tejto sumy a preto súd návrh zamietol aj v časti požadovaného úroku z omeškania z tejto sumy.

V ďalšej časti si navrhovateľ uplatňoval nárok na zaplatenie neuhradenej ceny za telekomunikačné služby vo výške 491,68 eur. Súd nepriznal navrhovateľovi z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.2.2010 sumu 3,95 eur, ktorou si navrhovateľ fakturoval voči odporcovi poplatok za odpojenie z dôvodu, že vykonať takúto službu je síce právom navrhovateľa podľa zákona platného v čase uzavretia zmluvy a to zákona o elektronických komunikáciách, avšak zákon už nehovorí o tom, žeby za túto službu mal plniť odporca, navyše nárok na túto sumu navrhovateľovi z ním predložených listinných dôkazov nevyplýva, teda navrhovateľ okrem poukazu na faktúru neunesol dôkazné bremeno, ani inak nezdôvodnil tento nárok, tento nárok nie je zdôvodnený ani v návrhu, ani v zmluve o pripojení, či v Dodatku k zmluve, súdu nebol predložený cenník poplatkov a preto ho súd navrhovateľovi nepriznal. Z rovnakého dôvodu súd nepriznal navrhovateľovi z faktúry č. faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.2.2010 poplatok za upomienku 1,33 eur a poplatky za poistenie, každý v sume 1 euro vyplývajúce z faktúr č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.7.2010, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.5.2010, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.4.2010, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.3.2010, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.1.2010 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.2.2010, pri ktorých navrhovateľ taktiež nepreukázal nárok na poplatky, nárok na tieto sumy nevyplýva z predložených listinných dôkazov, poplatok za upomienku je spojený s vymáhaním pohľadávok navrhovateľa, v zmluve nie sú takéto poplatky ako služba uvedené, navrhovateľ nepredložil súdu cenník poplatkov a preto súd nárok navrhovateľa na tieto poplatky zamietol.

Vzhľadom k tomu, že má súd v konaní preukázané, že odporca neplnil riadne a včas navrhovateľovi za ním poskytnuté telekomunikačné služby vyplývajúce z predložených faktúr a to z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.2.2010 cenu za poskytnuté služby v sume 225,18 eur, z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.1.2010 cenu za poskytnuté služby v sume 157,26 eur, z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.12.2009 cenu za poskytnuté služby v sume 96,96 eur, pričom odporca v konaní nenamietal, že mu telekomunikačné služby boli dodané, odporca bol v konaní pasívny. Keďže si odporca neuhradil riadne a včas cenu za dohodnuté telekomunikačné služby, súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi za neuhradené telekomunikačné služby pohľadávku celkom vo výške 479,40 eur.

Súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania z priznanej dlžnej sumy podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Pre nezistenie rozporu s ustanoveniami občianskeho práva (§ 517 OZ a nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z.) o výške požadovaného úroku z omeškania, súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania zo súdom priznanej sumy 479,40 eur a zaviazal odporcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne od 7.8.2010 do zaplatenia tak ako žiadal navrhovateľ, nakoľko faktúry, na základe ktorých bolo navrhovateľovi priznané plnenie, boli už splatné.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ nebol v konaní celkom úspešným účastníkom oproti odporcovi a preto súd vypočítal ich pomer úspechu resp. neúspechu k pomeru úspechu resp. neúspechu protistrany v konaní. Pomer rozdelenia trov konania zodpovedá pomeru úspechu navrhovateľa zníženého o pomernú časť jeho neúspechu. Navrhovateľ sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 591,68 eur, pričom to, že sa konanie následne o sumu 26 eur s príslušenstvom zastavilo procesne zavinil navrhovateľ, z toho mu súd priznal

sumu 479,40 eur a do zvyšku tejto sumy návrh zamietol. Miera úspechu navrhovateľa predstavuje 81,02 % a u odporcu 18,98 %. Nakoľko mal predmetnej veci navrhovateľ čistý úspech 62,04 %, súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 21,71 eur (62,04 % z 35 eur).

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.